

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14S/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2018200322
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Laczo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2018200322.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lacza a sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Ľubomíra Bundzela, v právnej veci žalobcu : P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, XXX XX X., právne zastúpený : Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič s.r.o., so sídlom Poľovnícka 4, 900 27 Bernolákovo, IČO: 51 163 730, proti žalovanému : Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Šagátova 1, 813 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-419-10/14-2018 zo dňa 29.08.2018, takto

rozhodol:

I. Správny súd žalobu z a m i e t a.

II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1.

Rozhodnutím - personálnym rozkazom riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov číslo 182 zo dňa 10.06.2016 bol ukončený služobný pomer žalobcovi ppráp. P. X. dňom doručenia rozhodnutia podľa § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov.

2.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že dňa 02.06.2016 došlo v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov k mimoriadnej udalosti - nedovolenému vzdialeniu odsúdeného Z. V. z pracoviska s dozom na strelnici - objekt v nestráženej časti ústavu, pričom z denného rozkazu riaditeľa ústavu č. ÚVTOS a ÚVV - 1-154/22-2016 zo dňa 01.06.2016 na deň 02.06.2016 vyplýva, že veliteľom eskorty na pracovisku údržba strelnice v čase od 7,00 hod. do 15,30 hod. bol ppráp. Z. a členmi eskorty boli ppráp. X. a npráp. M. so služobným psom. Prešetrením vzniku mimoriadnej udalosti bolo zistené, že členovia eskorty dňa 02.06.2016 nedodrжали zásady vykonávania dozoru v súlade s § 49 ods. 6 zákon č.4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov, nevykonávali stálu kontrolu pohybu alebo činnosti odsúdených na pracovisku a nezabezpečili permanentnú prítomnosť príslušníka eskorty na vonkajšom rohu strelnice so štrkovou cestou na zabezpečenie únikovej cesty z pracoviska. Z právneho posúdenia konania žalobcu a dôkladným posúdením charakteru výkonu služby bolo konštatované, že ppráp. P. X. svojim nezodpovedným konaním naplnil hmotnoprávne podmienky prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona - porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

3.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 22.06.2016 odvolanie.

4.

O odvolaní rozhodol Generálny riaditeľ Zboru väzenskej a justičnej stráže na základe odporúčania senátu poradnej komisie (správa č.: GR ZVJS-3-7-4/14-2016 zo dňa 26.09.2016) rozhodnutím číslo GR ZVJS-3-7-5/14-2016 zo dňa 29.9.2016. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací orgán mal z obsahu administratívneho spisu a z doplnených dôkazných listín preukázané, že odvolateľ nedodrжал zásady vykonávania dozoru v súlade s § 49 ods. 6 zákona č.4/2001 Z. z., porušil zásadu vykonávania stálej kontroly pohybu alebo činnosti odsúdených vyplývajúcich z § 49 ods. 6 zákona č. 4/2001 Z. z. a Smernice č. ÚVTOS a ÚVV-26-27/22-2014, porušil zásadu permanentnej prítomnosti príslušníka na vonkajšom rohu strelnice so štrkovou cestou na zistenie celého perimetra, o čom bol poučený nadriadenými, ktorí uvedené poučenie realizovali každý týždeň a taktiež priebežne pri kontrolách na pracovisku, odvolateľ - žalobca v zázname z pohovoru č. GR ZVJS-19-6/11-2016 z 10.06.2016 na strane 3 uviedol, (že strážili na rohu areálu strelnice), nevykonával stálu kontrolu pohybu alebo činnosti odsúdených na pracovisku, ktorá mu vyplýva zo zákona č. 4/2001 Z. z., Smernice č. ÚVTOS a ÚVV-26-27/22-2014 a preukázateľných poučení nadriadenými a porušil aj povinnosti ust. § 48 ods. 3 písm. a, b, g, zákona č. 73/1998 Z. z.

5.

Proti druhostupňovému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote žalobu.

6.

Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 14S/40/2017 zo dňa 25.4.2018 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. GR ZVJS-3-7-5/2014-2016 zo dňa 29. septembra 2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

7.

Žalovaný Generálny riaditeľ Zboru väzenskej a justičnej stráže po opätovnom posúdení veci vydal rozhodnutie číslo GR ZVJS-419-10/14-2018 zo dňa 29. augusta 2018, kde zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov č. 182/2016 zo dňa 10.06.2016.

8.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ by P. X. ako člen eskorty dôsledne plnil svoje služobné povinnosti, ktoré mu boli uložené zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, tak by k mimoriadnej udalosti úteku odsúdeného nedošlo. Podľa názoru žalovaného ppráp. P. X. zanedbal svoje služobné povinnosti tým, že nevykonával stálu kontrolu pohybu a činnosti odsúdených, resp. mal vykonávať stráženie odsúdených s cieľom zabrániť ich úteku. Z predpokladu riadneho výkonu služby k úteku odsúdeného V. buď nemohlo prísť, alebo ho aspoň jeden z členov eskorty mal vizuálne zaznamenať, nakoľko obaja členovia eskorty tak ppráp. X. ako aj npráp. M. mali mať podľa ich tvrdení v čase o 7,30 hod. dostatočný vizuálny kontakt s odsúdenými, ktorí v tom čase vchádzali do priestoru strelnice. Podľa názoru odvolacieho orgánu konanie príslušníkov eskorty malo vysoko negatívny vplyv na ostatných príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže a na verejnú mienku, čo má za následok poškodzovanie dobrého mena Zboru väzenskej a justičnej stráže v očiach verejnosti a aj preto konanie žalobcu bolo vyhodnotené ako zvlášť hrubé porušenie služobných povinností a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov služby.

II. Žaloba a žalobné dôvody

9. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 12. novembra 2018 žalobu, v ktorej namietal, že napriek dôkladnému preskúmaniu personálneho rozkazu nebolo ustálené kedy, kto a na základe akého postupu bolo vytvorené pracovisko strelnica mimo útvar ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o aké pracovisko vôbec išlo a aký režim v zmysle platných

rozkazov tam mal platiť. Podľa názoru žalobcu, niet dôkazu ktorý by rozptýlil podozrenie, že nešlo o strážne pracovisko, prevádzku, ale ani pracovisko s dozorom. Jednoducho išlo o čiernu stavbu a pracovisko bez rozkazu, ktoré by legalizoval zamestnávanie, stavbu alebo stavbu v zmysle stavebného zákona a hlavne ktorý by bol potvrdený sekciou ochrany Generálneho riaditeľstva ZVJS, odborom zamestnanosti, výroby a odbytu Generálneho riaditeľstva ZVJS. Správna žaloba bola podaná z dôvodu, že žiaden z prepustených príslušníkov nijako neporušil svoje služobné povinnosti, resp. ich nijako nezanedbal. Žalobca namietal presvedčivosť a preskúmateľnosť rozhodnutia, pretože pre presvedčivosť a preskúmateľnosť rozhodnutia je žiaduce, aby bola konkrétne označená a podrobne rozobraná povinnosť, ktorej porušenie bolo až takej intenzity, že to odôvodňuje prepustenie žalobcu. Odvolací orgán pri vrátení veci preskúmal opätovne personálny rozkaz a celý administratívny spis, poradná komisia vykonala ohliadku miesta odkiaľ odsúdený V. dňa 02.06.2016 utiekol a tak isto vypočul aj odsúdeného V.. Žalobca ďalej namietal, že v napadnutom rozhodnutí nebolo uvedené, čím konkrétne žalobca P. X. porušil konkrétny predpis, nariadenie, príkaz, či pokyn, chýba tam skutok, chýba písomný rozkaz, ktorý mal byť pred nástupom do eskorty každým vedeným členom eskorty podpísaný. Nič takého neexistuje a teda člen eskorty nebol viazaný žiadnym konkrétnym príkazom. Ďalej nie je konkrétneho argumentu, prečo neoznačené porušenie je závažné a prečo dokonca zvlášť závažné a prečo tento konkrétny príslušník je v zbere nežiaduci. Odvolací orgán nekriticky, populisticky a demagogicky označuje konanie všetkých troch príslušníkov eskorty za vysoko negatívny vplyv na ostatných príslušníkov ZVJS a na verejnú mienku, čo má za následok poškodenie dobrého mena ZVJS v očiach verejnosti. Celá argumentácia je tragikomická a spočíva len v tom, že pre negatívny vplyv na verejnú mienku bolo konanie vyhodnotené ako zvlášť hrubé porušenie služobných povinností. Skrátka preto, že verejnosť bola pobúrená, ohrozená a zvedavá kto za útek môže, bolo rozhodnuté, že člen eskorty zvlášť hrubým spôsobom porušil profesijné povinnosti stráženia. Prepustenie všetkých troch príslušníkov vzbudilo u ostatných kolegov rozhorčenie a zdesenie, čo bolo jedným z dôvodov, prečo bol žalobca resp. prečo bolo jeho zotrvanie v služobnom pomere nežiaduce. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že verejná mienka je iná ako je vyjadrenie ministerky spravodlivosti a vrcholových príslušníkov ZVJS. Niet hlasu, ktorý by schvaľoval prepustenie príslušníkov zo služobného pomeru. Sú také stanoviská, že aj disciplinárny postih pre nedostatok závažnosti porušenia služobnej povinnosti nemá dostatočný materiálny podklad. Žalobca ďalej namietal, že odvolací orgán sa síce aktívne v súlade s procesnými predpismi zaoberal zistením skutočného stavu veci, ale vylúčil zo skúmania postupy a povinnosti iných zaangažovaných príslušníkov zboru. Neskúmal porušenie iných funkčne i hodnotne vyšších príslušníkov, ktorí porušili svoje právomoci a porušili povinnosti príslušníka ZVJS. Neskúmal príčinnú súvislosť medzi ich porušením povinností a nevytvorením podmienok pre sústavný, nepretržitý a stály dohľad a stály dozor nad všetkými odsúdenými nachádzajúcimi sa v členitom teréne a priestore. Krajský súd v Trnave nariadil zisťovať, ktorý člen eskorty čo porušil, aby sa určila miera zavinenia, aby tak ustálil závažnosť porušenia služobných povinností, pričom z uvedeného dôvodu žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť riaditeľovi Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov na ďalšie konanie a rozhodnutie.

III. Vyjadrenie žalovaného k žalobe, replika, duplika

10.

K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný dňa 25.01.2019, keď uviedol, že žalobca sa dopustil porušenia minimálne ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a), h) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, ustanovenia § 49 ods.2 zákona č. 4/2001 Z. z. o zbere väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov a ust. § 4 písm. d) rozkazu ministra spravodlivosti č. 2/2014 a to tým, že v rozpore so svojimi služobnými povinnosťami nevykonával dozor nad odsúdeným V., toto konanie je zrejmé z dôkazov vykonaných v administratívnom konaní a to konkrétne výpoveďou odsúdeného V., ktorý uviedol, že na útek využil nepozornosť, resp. neprítomnosť všetkých troch príslušníkov eskorty. Existenciu faktu, že keby žalovaný vykonával svoje povinnosti riadne a vykonával dozor v priestore pred brámkou do objektu strelnice alebo priamo na 25 m strelnici, musel by vzhľadom na situačné riešenie objektu a terén spozorovať moment úteku a vzdať sa odsúdeného V. z pracoviska. Žalovaný ďalej uviedol, že k mnohým tvrdeniam žalobcu uvedeným v žalobe nepovažuje

za potrebné sa vyjadriť, pretože ide jednak o fakty ktoré nemali, resp. nemajú vplyv na rozhodnutie samotné, alebo ide o subjektívne, špekulatívne názory, ktoré nemajú hlbší právny význam.

11.

Právny zástupca žalobcu, ani žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadrili.

IV. Konanie na správnom súde a relevantná práva úprava

12.

Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 5 ods. 2 SSP, konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 119 SSP, správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z., o prepustení policajta z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. d) až g) možno rozhodnúť len do šiestich mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

Podľa § 194 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., ak bol policajt prepustený z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) až g), možno skončiť služobný pomer dňom doručenia rozhodnutia o prepustení.

Podľa § 225 ods. 2 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z., služobný úrad vopred prerokuje s príslušným odborovým orgánom návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru z dôvodu organizačných zmien alebo pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti.

Podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) až c) a g) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný,

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

Podľa § 48 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., ak sa policajt domnieva, že rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn jeho nadriadeného je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, je povinný na to nadriadeného upozorniť. Ak nadriadený trvá na splnení rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu, musí ho policajtovi písomne potvrdiť a policajt je povinný ho splniť. Písomné potvrdenie sa nevyžaduje, ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania. Policajt je povinný odoprieť splnenie rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu nadriadeného, ak by jeho splnením spáchal trestný čin; túto skutočnosť oznámi bezodkladne vyššiemu nadriadenému.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 4/2001 Z. z. pri výkone služby je príslušník zboru povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s výkonom služby vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného výkonom služby.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 4/2001 Z. z. ochranou sa na účely tohto zákona rozumie súhrn opatrení, ktorých cieľom je zaistiť bezpečnosť objektov a predchádzať alebo zamedziť narúšaniu ustanoveného poriadku v nich. Ochrana zahŕňa stráženie a obranu.

Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 4/2001 Z. z. strážením sa na účely tohto zákona rozumie súhrn služobných činností realizovaných príslušníkmi zboru s využitím určených prostriedkov a ustanovených postupov zameraných na ochranu určených objektov a na kontrolu pohybu alebo činnosti obvinených, odsúdených a osôb umiestnených v detenčnom ústave s cieľom zabrániť ich úteku.

Podľa § 49 ods. 4 zákona č. 4/2001 Z. z., eskortou sa na účely tohto zákona rozumie sprevádzanie a stráženie obvineného alebo odsúdeného spravidla ozbrojeným príslušníkom zboru s cieľom zabrániť ich úteku.

Podľa § 49 ods. 6 zákona č. 4/2001 Z. z., dozorom nad obvineným alebo odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie súhrn služobných činností príslušníka zboru, pri ktorých sa vykonáva stála kontrola pohybu alebo činnosti obvineného alebo odsúdeného.

Podľa Čl. 1 Smernice pre činnosť príslušníkov ZVJS zabezpečujúcich čistenie a údržbu príľahlých priestorov okolia ústavu a objektov v okolí ústavu, ktoré sú v jeho správe číslo : ÚVTOS a ÚVV-26-27/22-2014 zo dňa 03.04.2014 (ďalej len ako „Smernica“) pracovisko čistenie a údržba príľahlých priestorov okolia ústavu a objektov v okolí ústavu, ktoré sú v jeho správe je nestrážené pracovisko s dozorom mimo ústavu. Jedná sa o pracovisko so sezónnym charakterom prác. Prácu na uvedenom pracovisku vykonávajú odsúdení zaradení na výkon prác pre sústav bezplatne v rozsahu najviac štyri hodiny denne. Pracovisko je zriadené v okolí celého vonkajšieho ohradného múru ústavu, vrátane príľahlého priestoru pred administratívnou budovou, areálu tenisového kurtu, časti železničného koľajiska, ktoré spravuje ústav, v priestore bývalého ÚAO, objektu č. 17 - Strelnica, objektu č. 26 - ČOV, objektu č. 39 - Kultúrny dom.

Podľa Čl. 2 ods. 1 písm. c) Smernice (Osobitné povinnosti veliteľa eskorty pri výkone dozorovej služby na pracovisku čistenie okolia ústavu) pred odchodom na pracovisko - v prípade, ak je eskorta zložená z viacerých členov, vykoná rozdelenie eskorty.

Podľa Čl. 2 ods. 2 písm. c), d), k) a o) Smernice (Osobitné povinnosti veliteľa eskorty pri výkone dozorovej služby na pracovisku čistenie okolia ústavu) po príchode na pracovisko a počas pracovného času odsúdených vykonáva dozorovú službu, pričom plní najmä tieto úlohy :

- c) vykonáva stálu kontrolu pohybu alebo činnosti odsúdených na pracovisku,
- d) pracovnú činnosť odsúdených organizuje tak, aby mal neustále prehľad o všetkých odsúdených na pracovisku,
- k) v prípade úteku odsúdeného preruší vykonávanie prác a odsúdených zhromaždí na vhodnom mieste / prehľadný priestor, bezodkladne informuje o vzniknutej situácii VZ, plní primerane úlohy ustanovené v § 76 RMS č. 2/2014 a v ďalšej činnosti postupuje podľa pokynov VZ,
- o) kontroluje, riadi a usmerňuje činnosť ďalších členov eskorty.

13.

Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, preskúmal v rozsahu uplatnených žalobných dôvodov napadnuté rozhodnutie ako aj priebeh administratívneho konania predchádzajúcemu jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu ktorý existoval v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP), za splnenia procesných podmienok, keď účastníci konania nepožiadali o nariadenie pojednávania a správny súd nepovažoval nariadenie pojednávania za potrebné, postupom podľa § 107 ods. 2 SSP v spojení s § 137 ods. 4 SSP vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle súdu a dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná.

14.

Z obsahu administratívneho spisu má správny súd preukázané, že na základe denného rozkazu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov číslo : ÚVTOS a ÚVV-1-154/22-2016 zo dňa 1. júna 2016 - Rozpis služieb na deň 2.6.2016 bol na údržbu strelnice v čase od 07,00 h - 15,30 h určený ako veliteľ eskorty práp. Z. a členovia eskorty práp. X. a práp. M. + pes. Časť A denného rozkazu týkajúca sa oddelenia ochrany bola vypracovaná kpt. Mgr. U. M. a mjr. Mgr. U. B., vedúcim oddelenia ochrany. Denný rozkaz bol podpísaný zástupcom riaditeľa ústavu pre služobné veci Mgr. E. Y., ktorý zastupoval riaditeľa ústavu počas jeho neprítomnosti.

15.

V konaní nie je sporné, že dňa 2. júna 2016 sa z pracoviska s dozorom - strelnica, ako objekt v nestráženej časti ústavu, nedovolené vzdialil odsúdený Z. V.. Z dôvodu vzniku tejto mimoriadnej udalosti zriadil dňa 06.06.2016 generálny riaditeľ ZVJS komisiu na prešetrenie príčin a okolností, ktoré viedli k vzniku mimoriadnej udalosti. Dňa 6. júna 2016 bola vypracovaná správa, z obsahu ktorej vyplýva, že boli vykonané pohovory s členmi eskorty, so zástupcom vedúceho oddelenia ochrany kpt. Mgr. U. M. a vedúcim oddelenia ochrany mjr. Mgr. U. B., bola vykonaná analýza kamerového záznamu, z ktorého vyplýva, že k vzdialeniu odsúdeného Z. V. z. č. 1550842 z nestráženého pracoviska s dozorom mimo ústav došlo pravdepodobne orientačne v čase cca od 07.42 h do 07.55h. Bola vykonaná kontrola karty odsúdeného vedená v aplikácii VVVT. Zo záverov správy vyplýva, že primárnou príčinou vzniku mimoriadnej udalosti bolo porušenie predpisov a pravidiel dozornej služby upravenej zákonom č. 4/2001 Z. z.

16.

Správny súd má ďalej preukázané, že dňa 9. júna 2016 bol predložený návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., pričom dôvodom bolo nedodržanie zásad vykonávania dozoru podľa § 49 ods. 6 zákona č. 4/2001 Z. z. členmi eskorty, konkrétne členovia eskorty nevykonávali stálu kontrolu pohybu alebo činnosti odsúdených na pracovisku a nezabezpečili permanentnú prítomnosť príslušníka eskorty na vonkajšom rohu strelnice so štrkovou cestou na zabezpečenie únikovej cesty z pracoviska, čo viedlo dňa 2. júna 2016 k vzniku mimoriadnej udalosti - nedovolené vzdialenie sa odsúdeného Z. V.. Z návrhu na prepustenie zo služobného pomeru zo dňa 10.06.2016 je preukázané splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. (možnosť žalobcu navrhovať dôkazy, obhajovať sa, vyjadriť sa k návrhu na prepustenie), § 225 ods. 2 písm. c) citovaného zákona (stanovisko príslušného odborového zväzu) a rovnako je preukázané, že bola dodržaná subjektívna aj objektívna lehota na vydanie rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 193 ods. 5 tohto zákona.

17.

Po zrušení druhostupňového rozhodnutia č. GR ZVJS-3-7-5/14-2016 zo dňa 29.09.2016 a vrátení veci žalovanému, žalovaný vykonal ďalšie zisťovanie skutkového stavu a to tým, že vo veci vypočul dňa 20.07.2018 odsúdeného V., ktorý podrobne opísal priebeh svojho útoku, pričom na predložených snímkach miesta útoku vyznačil aj trasu útoku tak, že uviedol, že prešiel cez plechové dvere, t. j. do priestoru malej strelnice, na konci malej strelnice na ľavej strane múru prešiel dverami na veľkú strelnicu a odtiaľ priamo cestou oproti múru, tento preskočil a utiekol. Z pripojeného náčrtu nevyplýva, že by žalobca stál pri dverách malej strelnice a náležite vykonával dozor, pričom v odvolaní proti personálnemu rozkazu vyslovene uviedol, že dňa 02.06.2016 o 7,30 hod. eskortoval ako druhý člen eskorty z ústavu na pracovisko šesť odsúdených určených na pomocné práce z ubytovne. Dvaja odsúdení z 2. oddielu odmietli nastúpiť na povinné práce pre ústav a z tretieho oddielu odmietli nastúpiť traja odsúdení na práce pre ústav na pracovisko strelnica. Preto eskortoval z predpokladaného počtu 11 odsúdených iba 6. Po príchode na pracovisko strelnica určil žalobca odsúdeným vyhradený priestor na 25 m strelnici vpravo a zostal v priestore 25 m strelnice. Veliteľ eskorty práp. Z. organizačne zabezpečoval spoločne so žalobcom prenesenie drevených hranolov dvomi odsúdenými zo skupiny na odborné práce, ktoré boli uskladnené za ohradením 25 m strelnice vpravo. Veliteľ eskorty po prenesení hranolov odsúdenými zo skupiny odsúdených na odborné práce do priestoru strelnice vľavo a návrate žalobcu na strelnicu uzamkol plechové dvere na ohradení a prešiel k vchodu do areálu strelnice vpustiť civilných zamestnancov - elektrikárov. Asi o 7,48 hod. veliteľ eskorty práp. T. Z. vpustil na strelnicu elektrikárov, vrátil sa na 25 m strelnicu. Po návrate zistil, že v skupine odsúdených na pomocné práce je iba 5 odsúdených a nie 6. Následne veliteľ eskorty začal zisťovať ktorý z odsúdených chýba a po vykonanej prehliadke vnútorného a vonkajšieho objektu strelnice oznámil veliteľ eskorty operátorovi operačného strediska 814, že odsúdený V. na pracovisku chýba.

18.

Z tvrdenia členov eskorty, ktoré bolo porovnávané aj konfrontované s tvrdeniami odsúdeného V. vyplýva, že v čase od 7,45 hod. do 7,48 hod. malo dôjsť k úteku odsúdeného V., pričom v čase o 7,48 hod. už mal byť na 25 m strelnici aj práp. X.. Tento tvrdil, že na 25 m strelnici, resp. v jej časti bolo spolu 6 odsúdených, z ktorých 2 pomáhali preniesť drevené hranoly o 7,45 hod., teda v čase návratu veliteľa eskorty, kedy práp. X. tvrdí, že tam bolo iba 5 odsúdených je evidentné, že sa tam musel nachádzať aj on spolu s dvoma odsúdenými, ktorí mu údajne pomáhali preniesť dva drevené hranoly. Vychádzajúc teda z uvedených skutočností, k úteku odsúdeného podľa vyjadrenia práp. X. malo dôjsť v časovom rozmedzí od 7,45 hod. do 7,48 hod. Z výpovede odsúdeného V. vyplýva, že v čase jeho útoku všetci traja príslušníci stáli pri altánku, pričom odsúdení išli bez dozoru príslušníkov smerom na malú strelnicu, t. j. cez plechové dvere za altánkom. Hneď po prejdení cez plechové dvere, t. j. do priestoru malej strelnice využil odsúdený V. skutočnosť, že všetci traja príslušníci stáli pred altánkom a utiekol.

19.

Nadriadený v prípade žalobcu zistil dôvod na prepustenie zo služobného pomeru dňa 06.06.2016, nakoľko zo správy z prešetrenia príčin okolností ktoré viedli k vzniku mimoriadnej udalosti - nedovolenému vzdialeniu sa odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS zo dňa 06.06.2016, evidovanej pod č. ZVJS-19-6-1/11-2016 vyplýva, že príslušníci eskorty, ktorej bol aj žalobca členom, pri svojej služobnej činnosti dňa 02.06.2016 nedodržali zásady výkonu dozoru v súlade s § 49 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z., v zmysle ktorého dozorom nad obvineným alebo odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie súhrn služobných činností príslušníka zboru, pri ktorých sa vykonáva stála kontrola pohybu alebo činnosti obvineného alebo odsúdeného.

20.

Personálny rozkaz bol vydaný dňa 10.06.2016, pričom podľa § 242 ods. 6 zák.č.73/1998 Z. z. podanie odvolania nemalo odkladný účinok, teda v prípade žalobcu bolo o prepustení rozhodnuté v rámci subjektívnej 6-mesačnej lehoty, pričom personálny rozkaz bol vykonateľný dňom doručenia podľa § 241 ods. 7 zák. č. 73/1998 Z. z. Správny súd súčasne považuje za potrebné upozorniť žalobcu na ust. § 71 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého lehoty týkajúce sa zániku zodpovednosti neplynú počas konania pred správnym súdom. V danom prípade je relevantné, že v rámci predchádzajúceho správneho súdneho

konania nebol zrušený personálny rozkaz, preto lehoty podľa § 192 ods. 5 zák. č. 73/1998 Z. z. sú dodržané.

21.

Pokiaľ ide o ďalšiu žalobnú námietku, ktorou žalobca poukazoval na to, že nie je ustálený skutočný stav a individuálne porušenie predpisu jednotlivými členmi eskorty, tak k uvedenému správny súd uvádza, že skutočný stav bol v danom prípade zistený dostatočne na účely vydania napadnutého rozhodnutia. Správny súd v súvislosti so zistením skutočného stavu poukazuje na ust. § 243 ods. 3 zák.č.73/1998 Z. z., v zmysle ktorého odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

22.

Po vrátení veci správnym súdom, žalovaný vypočul dňa 20.07.2018 odsúdeného V., zabezpečil si situačný náčrt strelnice za účelom vyznačenia trasy odsúdeného.

23.

S obsahom výpovede odsúdeného bol žalobca preukázateľne upovedomený a to na základe zaslania stanoviska riaditeľa ÚVTOS a ÚVV, pričom bol súčasne poučený, že kompletný spisový materiál sa nachádza u predsedu senátu poradnej komisie a má právo do tohto nahliadať. Poradná komisia zasadala dňa 24.08.2018.

24.

Krajský súd v súvislosti s námietkami žalobcu poukazuje na tú skutočnosť, že v danom prípade, týkajúce sa mimoriadnej udalosti úteku odsúdeného V., rozhodoval v prípade veliteľa eskorty aj Najvyšší súd SR a to rozsudkom sp. zn. 4Asan/28/2018 zo dňa 8. októbra 2019, ktorý potvrdil prvostupňové rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/39/2017 zo dňa 25.4.2018, ktorým prvostupňový správny súd žalobu veliteľa eskorty ako nedôvodnú zamietol. V uvedenom rozsudku sa najvyšší súd zaoberal aj splnením zákonnej podmienky na prepustenie veliteľa eskorty zo služobného pomeru príslušníka ZVJS, pričom rovnaké zákonné podmienky, podľa názoru krajského súdu, sú splnené aj u žalobcu. Táto zákonná podmienka spočíva v tom, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny a všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými príslušníkmi, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v tento zbor. Zákon č. 73/1998 Z. z. vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení vo vzťahu k plneniu služobných povinností a predpokladá, že príslušník ZVJS v rámci svojho postavenia bude príkladne rešpektovať zákony a iné právne predpisy tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha a tiež, že si bude svedomite a zodpovedne plniť svoje služobné povinnosti. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že ponechanie sťažovateľa v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby vzhľadom na závažnosť jeho konania, ako aj jeho následok, ktorým bol útek odsúdeného. Jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo spôsobilé poškodiť vážnosť ZVJS ako ozbrojeného zboru a tiež naštříbiť dôveru občanov k zaisteniu ich bezpečnosti pred nedovoleným vzdialením sa odsúdených za tak závažné trestné činy, ako je v danom prípade trestný čin lúpeže, ktorého sa dopustil odsúdený V., za ktorý bol právoplatne odsúdený a výkon trestu si odpykával v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov. Správanie odsúdeného na úteku je nepredvídateľné a nepochybne predstavuje ohrozenie pre všetkých občanov. Najmä vzhľadom na charakter ZVJS ako ozbrojenej zložky je konanie sťažovateľa mimoriadne vážnym porušením povinností stanovených citovaným zákonom.

25.

Pokiaľ ide o skutočnosť, ktorú žaloba namietal v žalobe, že nebolo jeho povinnosťou nahlasovať mimoriadnu udalosť, tak krajský súd k tejto skutočnosti poznamenáva, že toto porušenie bolo porušením veliteľa eskorty, tak ako to bolo uvedené aj v rozsudku Krajského súdu sp. zn. 14S/39/2017 zo dňa 25.04.2018 a rovnako táto skutočnosť bola konštatovaná aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Asan/28/2018 zo dňa 08.10.2019 a to v bode 42.

26.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky ktoré vzniesol žalobca v podanej žalobe, krajský súd sa nestotožňuje s názorom právneho zástupcu žalobcu, že žalobca nebol viazaný žiadnym konkrétnym príkazom, táto námietka je absolútne nelogická, pretože nemožno predpokladať, že žalobca ako člen eskorty vykonával eskortu len na základe svojej vlastnej iniciatívy a navyše je zrejmé, že činnosť eskorty vyplývala u žalobcu z denného rozkazu riaditeľa ÚVTOS a ÚVV - 1-154/22-2016 zo dňa 01.06.2016, ktorý bol vydaný na deň 02.06.2016 a na základe ktorého bola určená eskorta - veliteľ eskorty práp. Z. a členovia eskorty práp. M. a žalobca.

27.

Čo sa týka námietky, že v prvostupňovom rozhodnutí, resp. v rozhodnutí žalovaného nie je uvedené čím bol porušený konkrétny predpis žalobcom, táto námietka je podľa názoru súdu taktiež nedôvodná, pretože v personálnom rozkaze, ako aj v rozhodnutí žalovaného je uvedené, že žalobca sa dopustil porušenia služobných povinností tým, že nevykonával stálu kontrolu pohybu a činnosti odsúdených, ako im to prikazuje ustanovenie § 49 ods. 6 zákona č. 4/2001 Z. z.

28.

Námietka žalobcu, že uvedená mimoriadna udalosť je dôsledkom aj toho, že v rámci ústavu je nedostatok príslušníkov, je v danom prípade nedôvodná a to z toho dôvodu, že nedostatok príslušníkov nie je v príčinnej súvislosti s následkom ktorý nastal, a to s mimoriadnou udalosťou spočívajúcou v úteku väzňa. Nedostatok príslušníkov je síce skutočnosťou, ktorá môže ovplyvniť chod väznice, ale ako bolo uvedené, nejde o príčinnú súvislosť s následkom, ktorý spôsobil žalobca.

29.

Rovnako krajský súd považuje za nelogickú a nedôvodnú námietku žalobcu, že riaditeľ ÚVTOS a ÚVV Leopoldov žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo išlo u žalobcu k závažnému porušeniu služobných povinností, nakoľko podľa názoru krajského súdu následok, ktorý nastal porušením povinností žalobcu a to útek odsúdeného z jedného z najprísnejšieho Ústavu pre výkon trestu je jedným z najzávažnejších porušení služobných povinností aké môžu nastať u príslušníkov ZVJS.

30.

Krajský súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k námietke žalobcu, že v danom prípade nejde o zlyhanie jednotlivca, ale zlyhanie systému, táto skutočnosť je podľa názoru krajského súdu zavádzajúca, pretože pokiaľ by si žalobca dôsledne plnil svoje služobné povinnosti a mal pod neustálym dohľadom odsúdených, na ktorých mal dozerať ako člen eskorty, nedošlo by k následku ktorý nastal, teda k úteku väzňa. Na fungovanie celého systému výkonu trestu je potrebné, aby si svoje služobné povinnosti plnili jednotlivci, pretože ak nedodržiavajú zákony jednotlivci, nemôže fungovať ani systém ako taký.

31.

Krajský súd sa stotožňuje aj s názorom žalovaného, že uvedená mimoriadna udalosť mala negatívny vplyv na verejnú mienku, pričom ide skôr o argument podporujúci tvrdenie, že príslušníci ZVJS by si mali dôsledne a zodpovedne plniť svoje služobné povinnosti, pričom samotná táto skutočnosť nie je rozhodujúcou skutočnosťou potvrdzujúcou, že žalobca spolu s ďalšími dvomi príslušníkmi sú zodpovední za to, že došlo k úteku odsúdeného. Negatívne chápanie porušenia služobných povinností zo strany príslušníkov ZVJS zo strany verejnosti je len následkom toho, že na slobode sa ocitla osoba, ktorá bola právoplatne odsúdená za závažný trestný čin a že príslušníci ZVJS si pri umožnení úteku tejto osobe neplnia dôsledne svoje služobné povinnosti.

32.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že v danom prípade neboli skúmané postupy a povinnosti iných zaangażovaných príslušníkov zboru, ktorí mali rovnako ako žalobca niesť zodpovednosť za vznik

mimoriadnej udalosti, táto námietka podľa krajského súdu je námietkou nekonkrétnou, pretože žalobca jednoznačne nešpecifikoval kto a akým konaním (okrem žalobcu a ďalších dvoch členov eskorty) zapríčinil to, že došlo k vzniku mimoriadnej udalosti - k úteku odsúdeného.

33.

Záverom krajský súd konštatuje rovnaké skutočnosti ktoré uvádza aj Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4Asan/28/2018 zo dňa 08. októbra 2019, keď uvádza, že služobný pomer príslušníka PZ je inštitútom verejného práva. Právna povaha služobného pomeru príslušníka PZ vyplýva z osobitnej povahy zamestnávateľa policajta, ktorým je štát, ako primárny nositeľ verejnej moci. Príslušník PZ sa prostredníctvom svojho zamestnávateľa priamo zúčastní na výkone verejnej moci a preto má štát výsostné oprávnenie jednostrannými aktami, ktoré tieto vzťahy môže zakladať, meniť alebo rušiť. Požadované vlastnosti (česťnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu verejného poriadku a majetku občanov) sú základnými predpokladmi výkonu služby v policajnom zbore. Každý príslušník PZ, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo porušuje dôveryhodnosť PZ. Na činnosť príslušníka PZ sú kladené vyššie nároky a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou PZ je chrániť záujmy spoločnosti a tým spojené vyššie nároky na činnosť príslušníkov PZ. Zákon č. 73/1998 Z. z. poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov v nadväznosti na nich aj na ich rodinných príslušníkov lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie ako má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje zákonník práce, resp. iné právne predpisy. Preto treba považovať za prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení prísnejších ako iné zákony (napr. zákonník práce).

34.

Zákonná úprava služobného pomeru príslušníkov ozbrojených zborov poskytuje príslušníkom v služobnom pomere nižšiu mieru ochrany než je to u zamestnancov v pracovnom pomere a kladie na nich vyššie nároky a požiadavky na česťnosť a rešpektovanie zákona (judikát NS SR č. R 40/2015).

35.

Zákon č. 73/1998 Z. z. neobsahuje legálnu definíciu konania - porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že na kvalifikovanie a posúdenie takéhoto konania ponecháva zákonodarca pomerne širokú voľnú úvahu. Táto úvaha však nie je neobmedzená a nemôže zachádzať do prejavov svojvôle. To či sa určitá osoba príslušník Policajného zboru Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR, či Železničnej polície, dopustí porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, je potrebné posudzovať náležite a dôkladne u každej konkrétnej osoby zvlášť, podľa okolností ktoré nastali, s prihliadnutím na všetky súvisiace skutočnosti svedčiace či už v prospech alebo v neprospech posudzovanej osoby. Všetky skutočnosti ku ktorým príslušný správny orgán na základe tejto úvahy dospeje, musia byť preukázané relevantnými dôkazmi.

36.

V danom prípade je podľa názoru krajského súdu jedným z najzávažnejších porušení služobných povinností tá skutočnosť, že príslušník ZVJS nezabezpečil počas výkonu svojich služobných povinností to, aby svojim konaním nezamedzil vzniku mimoriadnej udalosti a to k úteku odsúdeného, ktorý si vykonáva v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov právoplatne uložený trest odňatia slobody. Krajský súd ďalej poznamenáva, že v súvislosti s posúdením konania žalobcu ako obzvlášť závažné porušenie služobných povinností musí súd vychádzať z účelu zariadenia ústavu zriadeného na zabezpečenie výkonu trestu odňatia slobody. Úlohou takéhoto ústavu je okrem prevýchovy páchatel'a trestného činu aj jeho izolácia od spoločnosti, aby sa mu znemožnilo pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Tým, že žalobca s ostatnými členmi eskorty zapríčinil útek takejto osoby z ústavu pre výkon trestu, došlo k negácii základnej úlohy zariadenia pre výkon trestu odňatia slobody.

37.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

38.

O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, keď procesne úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože u žalovaného ide o orgán štátnej správy, ktorému možno priznať trovy konania len vo výnimočnom prípade, ktoré v danom prípade krajský súd nezistil.

39.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.